

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 — „
Negyedévre 2 — „ 50
Egy órára 1 — „

Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond,**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábr. perit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzáró hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Tündérország vége.

Debreczen, nov. 3.

Őszi eső ködös világán keresztül ragyogó tündérvilág lassan halványuló gyönyörű világa szűrődik keresztül.

Lélekharang kondul s libegő faunok tánczot ropnak a levegőben, ezeréves nagyszerű dicsőség koronája körül hálaadásképen zsolozsmát zengenek.

Akik pedig körülállják, hogy épüljön a lelkük, mélabu fogja el a szívüket, hogy egyes váltakozásban át-át adja helyét lelkendező örömeik és magasztos remények tárházává avassa újból a magyar ember belső világát.

Mert nagy ünnep vagyunk ma: **tündérország vége.** Ezeréves dicsőségünk ragyogó pantheonának, — egész világ bámulata méltó tárgyának utolsó kapukordulását jelentik az elhaló világok s képzeletheli faunoknak gyönyörű hálaadó tánczai a magyar táltos áldozati füstgomolya előtt . . .

S ebben a nagy pillanatban ismét felvonul előttünk elmúlt ezer évünk minden nagy emléke, meghatja lelkünket azoknak a nagyoknak szelleme, — akik minket törpe utódokat a mai naphoz el-megsegítetennek s imára kulcsolódik kezünk, hálaadó szóra nyílik meg ajkunk, önkéntelenül rebejük mindnyájan áhitattal és szent odaadással:

«*Nagy vagy Uram, a nagyokban és nagy vagy a kicsinyekben!*»

Ezer év dicsőségéért hálát adva borulunk im, le előtted. Hozsánna néked, Felség!

Mire e sorok megjelennek: **be van zárva az ezredéves országos kiállítás.**

Forduljunk e napon kissé távol a sivár jelentől s pihentessük szemünket még egyszer az elmúlt nagy időknek s az azokat hirdető gyönyörű tündérvilágnak magasztos látásával.

Hisszük és valljuk, hogy a magyar csak úgy lehet erős, csak úgy érheti el a végét a most kezdődő új ezredévnek is, ha a multnak tanulságait élénk tárt remek kiállításunkból meríti életerejét a jövő nagy küzdelemre.

A magyar nemzet ezzel a kiállítással megmutatta, hogy joga van élni, megbűnhötte multjával a multat s megérdemli a jövőt. S ha keressük, mik azok a vezérlő fonalak, amelyeket ezeréves multunk kijelöl, hogy általuk az elmultnál még dicsőségesebb korszakra virradjunk, azt találjuk, hogy igaz, amit a költő mond:

»Hej, nagy tudomány ez, más nép között [ritka,

Uralkodó nemzet uralmának titka:

Népünk műfőit egy érzés járja:

Az, hogy a magyarnak nincs a földön párja!

Ez a jogos nemzeti büszkeség az, amely vezérlő fonalunk kell, hogy legyen, mert ez találja erősségét dicsőséges multunkban.

S erre a büszkeségre legnagyobb jogot épen kiállításunkkal váltottunk, amelylyel megmutattuk, hogy nemcsak a mult emlékein elmerengni tudó fantasztá a magyar, hanem megmaradva kelet népének, magába szivta nyugot szellemét.

A mai napon bezárul ezredéves országoskiállítás megtanithatott bennünket arra, hogy megálljuk helyünket a világversenyben, nem szorulunk immár semmiben a külföldre.

A nemzeti dicsőség alapja mindenhá a nemzeti jólét volt s ez az igazság korunkban kétszeresen áll. Merítsünk tehát tanulságot a lefolyt dicsőséges ünnepi félévnek minden fázisából, olvasunk ki gyönyörű kiállításunknak halványodó fényéből, hogy: a magyar akkor volt és akkor lesz boldog, ha nem szorul a más segítségére, de minden tekintetben a maga lábán fog járni!

Most pedig álljuk körül azt a halványodó fényű tündéri világot, emeljük fel érzésünket még egyszer, hogy méltó legyen elmulása megnyilatkozásának magasztos pillanatához . . .

Ezeréves dicsőség nagy emlékeinek magasztos fantomjal lebegnek feletted, magyar tündérország, amidőn távozt közlünk . . . Oh, kérünk, ne viddel őket magaddal, hagyj itt nekünk e földön örök tanúságot s emlékezésül te reád, elmulóban lévő gyönyörű világunk!

Hadd maradjanak a mult emlékei is együtt a tieddel szívünk belsejében, hiszen örökké fog az élni s ragyogni fog mint gyermekkorunk meséi, legszebb emlékünk te leszel:

Ezredéves országos kiállítás!

Kohányi Gyula.

Szapáry László gróf és a kormány-párt. A félhivatalos Bud. Tud. írja:

Szapáry László grófnak a miniszterelnökhöz intézett ismert nyílt levele, melyet a tegnapi lapok közöltek, a szabadelvű pártkörben tegnap nagy számmal megjelent képviselőknél általános visszatetszést keltett és osztatlan volt a nézet, hogy oly fentartásokkal és célzatokkal, a minőknek Szapáry gróf nyílt levelében kifejezést adott, a szabadelvű pártnak tagja alig lehet.

Nekünk e félhivatalos kijelentés után is okunk van hinni, hogy Szapáry László gróftól mégis csak befogadják a kormányparfba, mint hogy Bécsben kívánták Bánffyót a Szapáry-ekkel való megegyezést, hogy így magában a szabadelvűpártban legyen meg a liberalizmus kerékkötője. Ezért kellett Wekerlenek is az aktív politikai szereplésről lemondania. Elvi differenciák pedig Bécs akaratával szemben a Bánffy pártján nem numerálnak.

Az új bünvádi perrendtartás. Az új bünvádi perrendtartás életbeléptetésének, — mint már eléggé ismeretes — két más törvény képezi föltételét. Az egyik a bírói hatáskörök szabályozása, a másik pedig a kodexben elfogadott esküdtbiróságok szervezéséről szól. A két javaslat alapintézkedéseit Erdély Sándor igazságügyminiszter még az elmúlt nyáron, nagyobb szaktanács elé terjesztette, ez alapon nyert azután szövegezést mindkét törvénytervezet. Azóta a legilletékesebb jogi szakértők véleményét is kikérte az igazságügyminiszter melyek már be is érkeztek. — Az így nyert anyag megfelelőleg rendezve teljes egészében újból szaktanács elé kerül s csak ennek meghallgatása után készül el végleges szövegezésben a két fontos szervezeti tjavaslat. A két javaslat az új év elején már a képviselőház elé kerülhet.

A kvóta-bizottság előadója, — mint értesülünk — Láng Lajos lesz. Minthogy a volt előadó Falk Miksa újra beválasztatott a képviselőházba, ebből is nyilvánvaló, hogy Bánffynak más bizottsági referensre van szüksége s hogy a mult országgyűlés voltaképpen ebből az okból oszlattatott föl.

Elnökválasztás Amerikában

Debreczen, nov. 3.

Néhány nap mulva megtörténik az észak-amerikai elnökválasztás a melyet példátlanul heves és izgatott választási mozgalom előzött meg. Ma választja meg a szuverén nép az elektorok a közveleti választók kötött marsrutával haladnak és előre kötelező nyilatkozatot kell tenniük hogy a pártok melyikének jelöltjére adják szavazatukat már kedden ki fog derülni. kiesoda lesz az északamerikai köztársaság elnöke A választási mechanizmus komplikált, de állitotlag a legalkalmasabb módszer az elnöknek megválasztására és a véres válsztások a melyeket a kisebb déla-merikai köztársaságokban láthatni a közvetett ezavazás rendszere mellett szólnak.

Daczára annak, hogy a választási mozgalom már hónapok óta folyik még most is bizonytalan ki mellett lesz a szavazatok többsége s szinte természetes hogy mindegyik párt a maga győzelmét hirdeti jóslja. Egy nagy amerikai lap a *New York Herald*, valamennyi countyből pártatlan tudósításokat közöl és Mac Kinley győzelmét helyezi kilátásba. Nem jósl nekik ugyan olyan nagy többséget mint párthívei de valószínűnek mondja azt, hogy 248 választó adja rá szavazatát, 42 valószínűleg, míg Bryan 134 biztos és 23 valószínű voksra számíthat.

Az utolsó héten még alkalmasint eltolód-
nak a számarányok. Számos countyben egyenlő erős a két párt és a véletlenek is lehet döntő befolyása az eredményre. Így például nagyon bizonytalan a munkások szavazata. Nagy részük az ipari központokban kénytelen volt tüntetni Mac Kinley mellett, mert különben munkaadóik, a nagy vállalkozók és gyárosok, a vasutkirályok, a kik a köztársasági jelöltnek lökörtessai, elbocsátották, vagy türehtetlen módon sikanirozták volna őket. Amde a választás napján az állatosság kénytelen és azok közül száz meg százeken, a kik Chicagóban, New-Yorkban, a nagy vastermelő vidékeken az aranyvalutás jelölt mehatt tüntettek, kedden Bryant fogják szavazati lapjukra írni.

Az agitáció gőczpontja ez idő szerint

Chicago., milliós város, Ijinois ávam központja. A rengeleg város két részre szakad. A keletii kerületekben Mac Kinleynek és az aranyvalutanak barátai tulnyomók, a nyugati és dél városrészekben Bryan került fel

Klionis állam azért különösen fontos, mert huszonegy elektort választ. Ha Bryannek sikerült megszerezni inioist, megválasztása mégis közelebb jut a valószínűséghez, mint eddig.

Főjelszava a választásnak ugyan a valuta kérdés és a beszédek azt vitatják, arany vagy kettős valuta-e az egyedüli üdvözítő, mindazonáltal a küzdelem régen túllépte a valuta kérdés határait és társadalmi küzdelemé fejlődött

Bryan magához vonja a szegényeket, elnyomottakat, a kiknek helyzete olyan súlyos, hogy minden forradalmi mozgalom bennük alkalmas talajra találhat. Mondják, hogy az Egyesült Államok tdrületét titkos táraulatok sűrű hálózata fonja át, a melynek tagjai minden fanatikus hívei Bryannak.

Az amerikai ember természetesen minden kétséges esemény előtt fogad. Bryan vagy Mac Kinley győzelmére is számtalan fogadás történik és talán a fogadási arányokból is lehet következtetni az eredményre. New-Yorkban a fogadási arány 1 : 3 és fél azaz háromszor valószínűbbnek hiszik Mac Kinleyt, mint Bryant. Viszont beszélnek, hogy Washingtonban néhány hivatalnok fogadáson elvesztette utolsó dollárját, abban a hitben, hogy Bryan megválasztása kétségtelen.

Bármint lesz is különben az eredmény, annyi kétségtelen, hogy az egész világra a legnagyobb jelentőségű és különösen, ha következnék az a nemvárt eset, hogy Bryan vonul be a fehér házba.

Bryan a legügyesebb agitátorok egyike Chicagóban emberfeletti erőlködést fejt ki és mint egy éjjel érkezett távirat jelenti, fölkészítette a polgárokat annyira, hogy ez idő szerint öt lehet Amerika Bou'angerjának mondani. Fáradszóna beszél, izgat és felrázza a legvadabb politikai szónvedélyt.

Hónapok óta napról-napra szónokol, alig néhány óráig hál a vasuton, hogy reggel

ismét szabad ég alatt, szélben, viharban szónokoljon.

Körutjának végállomása Chicagó. Olyan bámulatot kelt kitartása, hogy szinte magassabb lénynek hiszik.

Holnap New-Yorkban Sound-money-parade lesz, óriási tüntetés az aranyvaluta és Mac Kinley mellett.

Az ezred év ünnepén.

Im! leng a zászló s fennen hirdeti:
Itt él a magyar, él egy ezrede.
Dics hymnustól visszhangozik e hon,
S téged dicsér magyarok Istene.
Legyen áldott örökre nagy neved,
Hogy megtartád ez árva nemzetet.
Tartsd meg atyánk továbbra is hazánk!
Hogy bámuljon rajtunk a nagy világ.

Fel nemzetem! Fel e nagy ünnepen!
Legyen áldott a hősök szelleme,
Kik elfoglalták drága szép hazánk
S kik megvédték mikor csak vész jöve
Lobbanjon fel honunk minden fia,
Kinek kebliben szent láng ége ma;
S esküdjünk meg apáink sirhalmán,
Hogy megvédjünk örökké, szép hazánk.

Fel nemzetem! Készülj édes hazám!
Ész és erő most egyesüljenek
Oltáron örök hazafiláng —
Dicső dalok nevednek zengenek.
A kárpátok hirdessék sok csatánk,
Melylyel védjük nyugatot és hazánk.
Sirban nyugvó ősöknek szelleme
Taníts: mi a hazaszeretet!?

Mienk e föld! miénk ez az ország!
Hisz ezer évig folyt könnyünk, vérünk,
Többé töled már meg nem fosztanak:
Hisz mi érted mily sok gyászt szenvedtünk
Hazám! Sajó, Mohács, Arad, Buda
Igaz szeretetünk jele vala.
Hazám! ha kell: omoljon a vérünk!
Ha niucs már harc: hulljon veritékünk!

A „DEBRECZEN” TARCZÁJA.

Megölte a fiát!

Írta: Vértessy Gyula.

— Kiván még a vádlott valamit előterjeszteni? — kérdezi a törvényszéki elnök az előtte álló darócruhás rabtól. Inkább szokásból, mint kötelességből kérdezi. Tudja ugyanis, hogy ilyenkor a sablonos válasz:

— Ártatlan vagyok.

Most is, mikor a kérdést feltette, egy idejűleg már szedte össze az írásait és a törvénykönyvet, hogy bírótársaival együtt átmenjenek a szomszédos tanácskozási terembe, a hol végre rá is lehet gyujtani és vidám füstölés menet lehet itélni elevenek és holtak fölött.

De ez a vádlott kivételképen nem elégedett meg a szokásos ártatlansági kijelentéssel. Pedig az elnök ur is, meg a bíró urak is erősen rajta voltak, hogy hamarosan befejezzék ezt a tárgyalást. Mert elvgre is, akármilyen rideg lelkűvé trenirozza magát egy elnök, hát még sem szívesen látja maga előtt azt rab ruhában, a kivel nemrég még együtt kalabriászozott a kaszinóban.

Most is a tárgyalás folyamán minduntalanomegbecsáklott a nyelve s a mondja meg vádlott helyet egyre beszélt:

— Mond meg Palikám;

Kinos volt ez a tárgyalás az elnök urra.

Alig várta, hogy vége szakadjor. És ime, — még most is beszélni akar ez a Pali!

— El akarom mondani a lélektani magyarázatát a tettemnek!

Szeretné oda mondani neki, hogy:

— Pajtás, ne számárokodj! Így is elítélünk, úgy is, hát mit beszélsz! Későn van már! Sörözni is kellene menni! Mindjárt egy óra, két órára meg vár az asszony az ebédnél.

De persze nem lehet. Ragaszkodni kell az ostoba formalitásokhoz s végig kell hallgatni a vádlottat, akármilyen hosszú predikációt mond el.

Legfeljebb módjával figyelmeztetni lehet:

— A védő ügyvédje elmondott már mindent, ami a védelmére tartozik. Felesleges beszélnie.

A vádlott daczosan látraszegi a nyakát és úgy mondja:

— Nem felesleges! Mert én a lelkemet akarom kitárni önök előtt. A lelkembe meg nem láthatott a védő ügyvéd. Ő csak a tárgyi mentő körülményeket hozhatta fel, én pedig azt akarom elmondani, hogy ért meg bennem a gyilkosság gondolata. — Nem védelmemül mondom el, de magyarázni, mert elvgre is érthetetlen lehet az önök előtt, tisztelt bíróság, hogy egy apa hogy ölheti meg a fiát! Az, a mit a védő ügyvédem felhozott, egyszerűen nem igaz. Nem voltam én akkor beszámíthatlan állapotban. Nagyon is józan voltam. Ezt a mentséget csak egy eszeltük ki, mert eleintén szabadulni akartam a büntetés alól. Azt hívém, hogy jogom volt elkövetni azt, a mit elkövettem. De azóta gondolkoztam rajta és egy irtóztos sejtélem ébredt fel a lelkemben. Hátha hiába öltem meg azt a kis ártatlant. Hátha csakugyan az én fiam volt!

Örületbe kergető gondolatok ezek! Könyörüljenek meg rajtam és hallgassanak végig s

ha önök is úgy sejtik, hogy jog és ok nélkül öltem, mondják ki rám a halált. Megváltás lesz a számomra. De hátha nekem volt igazam? Akkor meg nem ítélnének el se isteni se emberi törvény szerint.

— Figyelmeztetem a vádlottat, hogy a tárgytól ne térjen el s a bíróság drága idejéből ne akarjon órákat ellopni.

— Csak egy félórát! Vagy annyit se. Sietni fogok! Mikor a feleségem, a kit önök is jól ismertek...

— Vádlottat újból figyelmeztetem, hogy ne térjen el a tárgyatól!

Mikor a feleségem meghalt, azt hittem, hogy meg kell örülnöm utána. S mikor lecsukódtak örökre azok a sóvárgó nagy kék szemek, hát úgy éreztem, mintha azokkal együtt örökre lezárult volna számomra az élet minden boldogsága.

Szerettem őt vérem minden cseppjével, agyam minden gondolatával és irtóztos kinnokat állottam ki, míg hozzá tádtam szokni elvesztése gondolatához. Nem volt se a napnak se az éjnek olyan órája, a mikor ne gondoltam volna rá. Ébren vagy alva, mindig magam előtt láttam édes, bájos alakját.

S az utczán is, hányszor történt, hogy a mint mentem, egyszerre csak a hangját hallottam. Az s tiszta, csengő, friss hangját, a mint kiabálta utánam:

— Meállj Pali! Megyek én is veled!

— És velem jött.

Árnyszerű alak zuhant mellém, már nem látott mást, csak az üres levegőt, de én éreztem, hogy mellettem van, éreztem fiatal testének illatos közelségét, láttam szemének ragyogását, s csókra vágyó ajkainak reszketését

Munkára fel! ifju, lány és öreg!
Előre az új ezred hajnalán!
A nemzetek csatája változott,
Most szellemhárcra fel édes hazám!
Egyesüljünk a jövő ezredén
S ne pártoskodjunk drága nemzetem!
Őrizd atyánk a haza hű fiát;
Sujtsd porba le minden korcs magzatát!

Ha majd az új ezred is elhalad
S unokáink állnak sirunk felett:
Majd akkor is a dicső magyar nép
Mivelje a rónát és bérceket!
Édes vágyódás ez eszmék iránt:
Egy szebb jövő reményét hintse ránk.
Tartsd meg atyánk e népet e hazát.
Hogy bámuljon rajtunk egész világ.

Incze Zoltán.

Színház és zene.

Fekete gyémántok.

Igen szép, a nemzeti színházba is beillő remek előadásnak lehettek volna tanúi azok, kik tegnap este színházunkat megtöltötték, ha az ismeretlen rendező jónak nem látja a darabot felibe-harmadában színre hozni.

A debreczeni színházat mi tartjuk olyan előkelőnek, hogy ha egy direktor abban valamit előadat, azt ne megcsontkítva hozza színre és azáltal tönkretegy mindazoknak az estéjét, kik igazi műélvezetet várva mennek a színházba.

A rendezői czeruza egyszerűen az általa hosszúnak, unalmasnak talált részeket monológokat, vagy dialogokat áthuzza, pedig azok a részek épen arra valók, hogy az egyes jellembe betekinthessen a közönség s ennek kihuzásával csak alig érhető meg a darab.

Oly meghuzással került színre tegnap nálunk a »Fekete gyémántok«, amely azonkívül, hogy a fentebb elsorolt rossz tulajdonságokat mind magában foglalta, a darab megrövidítése még a cselekvény rovására is történt.

És ölelkestünk, csókolóztunk ott az utcán mindenek szemeláttára, fényes nappal. Oh, a gyönyör micoda órái voltak ezek, mikor bomladozni kezdő aggyal magam mellé tudtam őt képzelni — nem sárgán, — haloványan, a minő volt, mikor itt hagyott, de virulónn, szépen, a minő a betegsége előtt volt.

A kis fiamat az ölembe vettem és néha estéken át vártuk a mamát, hogy eljön meglátogatni.

Beszéltem neki róla, hogy milyen édes, milyen jó volt az ő édes anyja; nagy kék szeme volt, mint neki s az arca épp oly üde, hamvas, mint az övé.

Sokszor kivittem a gyermeket a sirjához is. A szép, virágos sirhoz, melyet annyi kegyelettel, szeretettel gondoztam.

Ott tanítottam a kicsikét először is arra a szóra hogy:

— Mama, édes mama!

Leültünk a sirra és belebeszélünk. Én elmondtam neki, hogy itt vagyunk, virágot hoztunk a mamának. Pistika hozta az ő édes, jó mamájának.

És Pistika apró kacsóival hadonázva, gagyogta:

— Tisz mamám, édesz tisz mamám!

Azután egyszer csak vége lett mindennek. Aznap, mikor azt a botrányt csináltam a temetőben. A védő ügyvédem erre is hivatkozott, mint beszámíthatlanságom jelére. Pedig ahhoz is jogom volt és azt is ép észszel tettem.

A virágokat téptem le a sirról és a fűcskát dobáltam ki, a melyeket mind én ültettem rá, mikor még azt hittem, hogy az én becsületes, tiszta hitvestársam fekszik alatta.

A meghuzásoknak helye van némely vigjátékban, a hol gyorsan kell történni mindennek, itt a hosszadalmas párbeszédok kezeztül huzandók, de vannak más darabok is, a melyeknek, hogy sikert arassanak, okvetlenül szükségük van a rendezői czeruza működésére, de ilyen daraboknál, mint a tegnapi is volt, igazán meg nem bocsátható bűn minden egyes mondatnak elhagyása.

A tegnapi est sikeréből ez a körülmény sokat levont, de reméljük, hogy ez nem fog ily daraboknál többet megtörténni, sőt joggal elvárjuk a debreczeni színház igazgatójától, hogy komoly irányu darabjait, teljes egészében hozza máskor szíre.

Ezek után csak gratulálni tudunk Komjáthy-nak a tegnapi előadáshoz, melyivel csak nagyobbította ő és társulata is előttünk művészi tökéletességének magas fokát.

A drámai társulat újabb bizonyítékát adta komoly törekvésének, tudásának. Minden szereplőt áthatott az a művészi ihlet, melyet városunk színészeitől mindig elvárt.

A tegnapi előadással tehát Komjáthy egy újabb levelet fűzött azon babérkoszorúhoz, melyet ő már idáig is kiérdemelt a debreczeni közönségtől.

Átérve magára az előadásra, az minden tekintetben kifogástalan volt. — Teljesen összevágó volt s a rendezés sem hagyott semmi kívánni valót maga után.

A díszletek igen szépek voltak, legfeljebb talán a tárna égés volt kisé kezdetlegesen bemutatóva, de így is elfogadhatóan. Még a szünetek hosszú volta ellen emelhetnénk szót, de az a tegnapi darabnál érthető volt.

A szereplők mindannyian feladatuk magaslátán állottak, mindenik alakításán meglátszott a komoly tanulmány.

Komjáthy Berend Iván szerepét helyesen fogta fel Igaz bensőséggel játszott. Kifejezésre juttatta Berend Ivánnak belső lelki világát s olvadékony szépen csengő hangjával remekül festette Éva iránt érzett kiolthatatlan szerelmét. — Szépen értelmesen szavalt s a közönség a hol csak alkalmá nyílt a Komjáthy iránt érzett szeretetének sietett zajos tapsokban adni kifejezést.

Halmi Margit k. a. egyike azoknak

a kedves művésznőknek, kit mi a színpadon a legszívesebben látunk. Ha pedig tehetségének másik oldalát nyílik alkalmunk szemlélni, mint tegnap is, kétszeres örömmel megyünk színházba. Ragyogó tehetségéről már eddig is jó véleményt alkottunk magunknak s mint naivát és fiatal drámai szendét egyik legbecesebb társulati tagnak tartottuk. Megvalljuk szerfeletti kíváncsisággal mentünk hát tegnap színházba, amikor elég erős drámai szerepre vállalkozott a bájos művésznő. S Halmi Margit tegnapi fellépte megerősített bennünket a róla eddig is alkotott véleményünk helyességéről. Meglátszott alakításának minden vonásán a komoly tanulmány, ritka művészettel játszotta meg Éva rokonszenves szerepét. — Értette, érezte minden szavát s mi szívből tapsoltunk neki. — Ott azonban, hol nagyobb kitörés volt, gyöngének bizonyult. Az erősebb drámai kitörésekre, hangja még gyenge, bár alakításával pótolni igyekszik azt, mit hangjával kifejezni nem tud s így elfogadhatóvá teszi az alakítást és a hatás is teljes. De ott ő tökéletes, a hol lágyan, szenvedélyesen kell lennie. Halmi Margit nagynevű szüleitől ritka tehetséget is örökölt, a mihez járul az ő vasszorgalmán kívül szép külseje, szeretetreméltó egyénisége, a mely tulajdonok, hiszen mindnyájunk előtt ismeretes, tagjává tették őt a nemzeti színháznak. Ez az év neki csak a gyakorlatra szükséges, tavasszal már ő a nemzeti színház tagja lesz. — Maradjon ő meg csak egyelőre annál a szerepkörnél, melyre Istentől is hivatalva van s ha hangja erősödik, tehetsége izmosodik, akkor majd átléphet erre a szerepkörre is. Az est központja különben ő volt tegnap is, nem is lehet komolyabb szót emelni játéka ellen, mi szívből örülünk, hogy a szerepben is élvezhették az ő játékát, a fentebbieket csak mint »privát véleményünket« mondottuk el, ha jónak találja, fogadja meg.

Szafrán Peter szerepében Barthá István jutott először a színpadra, hogy a közönség előtt szerepeljen. Azt a tapasztalatot szereztük Bartháról, hogy a társulatnak kiváló tagja, kinek izmos tehetsége és drámai ereje, szép organuma Szafrán Peter alakját tökéletesen álli-

Mikor azután megtudtam, hogy miféle asszony volt, hát csak volt jogom bosszút állni a sirján, ha már rajta magán nem lehetett.

Csodálatos is a véletlen! Hogy nyomra vezet az embert. A Pistika kis ruháskáit rendezgettem a szekrényben, ahol az ő fehér ruháit őriztem kegyelettel. A mint kiveszek egy csomót az ő ruhái közül, hát alatta egy levelet találok.

Neki írta valaki. Az írást nem ismertem meg, név meg nem volt alája írva. Rövid szerelmes levél volt:

— Édes asszonyom! Holnap délután várlak! Palitól nyugodt lehetsz! Még csak nem is sejt semmit! Őteli az ő kis Blankáját — a kutyáskája.

A rab halavány arca kigyult és reszketve, felindultan mondta el a levél tartalmát.

— Igen, így írtak hozzá! Mint valami közönséges, aljas leányhoz, a kit az utcáról szedtek fel.

Hozzá! Az én feleségemhez, akit én úgy imádtam, mint valami szentséget!

Valaki meglephette a levél olvasásba közben és hirtelen bedugta a ruhák közé s ott felejtette.

Megtaláltam azután a többi is. Iróasztalának volt egy rejtett fiókja, abban vagy egy tucsat ilyen írást leltem. Közönséges szeretője volt valakinek. És a viszony a második esztendőben kezdődhetett, mikor a feleségem lett. Pistika pedig a negyedik esztendőben született. Ebben az időben már megszokadt ugyan köztük minden, de hátha mással volt viszonya. Kellott is lennie! Kinek olyan a vére, az keres magának az utcáról is. S hátha az isten büntetése volt az is, hogy belehalt a fiu szü-

letésébe, mikor elkövette azt a szörnyű vétkeket, hogy a más gyermekét csempészte be a családomban.

Lehet, hogy nem úgy volt. Lehet, hogy a gyermek az enyém volt, a kit megöltem. Hiszen akkora szerelmet mutatott, hogy szinte lehetetlenség volt kételkedni benne!

De hátha mégis! És én neveljem fel az a büne gyümölcsét? A más fiát?

Nem tudtam parancsolni magamnak. Megöltem a fiút. Pedig, hogy nevelt reám nagy kék szemével az utolsó pillanatban is! Már már megsajnáltam, de eszembe jutott az anya szeme, mely épen olyan volt és a gyűlölet erőit adott a gyilkosságához.

Igy történt. Nem tagadok semmit. Részeg se voltam, örült se mikor öltem. Határozott világosszándék vezetett meg akartam szabadni szegényem élő tanujától.

De hátha a gyermek az enyém volt? Istenem mutass világosságot, mert beleőrülök ebbe a sötétségbe!

Arccát elődte két kezével és lerogyott a padra a mellette álló két börtönőr között.

A bíró urak felálltak s bevonultak a másik szobában tanácskozni.

— Mennyit beszél ez az ember — jegyezte meg az elnök ur — pedig olyan világos az egész! Megölte a fiát, punktum.

— No egy kis oka lehetett kételkedni, mondja mosolyogva az egyik fiatal bíró — sineidig menyecske volt a kis Blanka!

— Ej kópé, hát te is? — kérdezi a humoros hangulatu elnök ur.

Odakint pedig két kezébe temetve arccát zokog a szerencsétlen nyomorult.

totta élénk. Arról ő nem tehet, hogy szerepének felet kihagyták. Konstatáljuk, hogy egyike volt azoknak, kik tegnap este legjobban tették.

Benedek (Salista hg.) olyan tökéletes volt, mint az ő tőle már, ki 23 éve működik a pályán el is várjuk. — Az ő könnyedsége, eleganciája, rokonszenves külseje és könnyedsége társalgási modora elsővé tették rég a vidéki honvivantszínészek között.

A többi szerepek is mind jó kezekben voltak. **F. Csiga** háza **Etel** (Bondavári grófné), **Szabó Irma**, **Follinus**, **Szilágyi**, **Váradi Mariska**, **Püspök** mind kivették részüket az est sikeréből.

M. P.

A Bajazzók mai előadása rendkívül érdekesnek ígérkezik. Leoncavalló e remek operája bejárta már Európa minden nagyobb színházát, óriási sikert aratva mindenütt. Olaszországban Umberto király nagy élvezettel hallgatta végig a Bajazzók előadását több ízben kifejezést adva elragadtatásának. Szóval általában mindenütt a legnagyobb elragadtatást keltette ez a mű, melyben mintegy egyesülni látszik a Pietro Mascagni édes olvadó zenéje, a Wagner fenséges erejével. Maga a darab a művészi érdekesítés eszközeivel is rendelkezik: számár által vont fogatokat jelenik meg **Colombina**, **Ruzsinszky Ilona** személyesít. Másik érdekessége a darabnak az, hogy Bejczy társulatunk kitűnő tenoristája gyönyörű hangját teljesen érvényre juttatja a darabban a nagy tehetségű fiatal tenorista óriási sikere a próbák után itélve elmaradhatatlan. **Kállay Lujza** az ő páratlan szép alt hangjával fog ismét újabb hódításokat csinálni. Békéssyról elég annyit mondanunk, hogy ő a legjobb szerepeinek egyikéhez jut: ez elég biztosíték arra, hogy bravúrosan fog énekelni és játszani. A darabra a jegyeket már tegnap elkaptok.

A hét műsora: Szerdán: **Bajazzók** műsora. Csütörtökön: **Pry Pál**. A kottányeles **Pool** kitűnő angol vígjátéka. Pénteken: **Budavár** megvétele népdarabja. Szombaton: **Vasárnap** **Kövesy Albe** nagyhatású bohózatos életképe, a **Vigéczek**, mely ez alkalommal kerül itt először színpadra. Vasárnap délután **A vén bakancsos és fia** a húszár adatok szállított helyárral mellett.

Táviratok.

A kiállítás berekesztése.

Budapest, nov. 3. A Debreczen er. táv. Az ezredévi országos kiállítást ma berekesztették. Tizenkét órakor a kiállítási korzó területén nagy közönség jelenlétében **Schmidt** kiállítási igazgató felkérte **Dániel** kereskedelmi minisztert a kiállítás bezárására. A miniszter rövid beszédben, vázolta az elmúlt hat hónap jelentőségét az országra nézve, kiemelte az alkotók érdemeit a kiállítást bezárta. Ezzel vége volt a tündérvárnak. Semmi különösebb ünnepség volt. Estig még beengedték a látogatókat a kiállítási területre, de már holnap kezdődik a huzakodás.

A szentesi választás.

Budapest, nov. 3. (Debreczen er. táv.) **Ugron Gábor** ma a helyi választásokról a **Sima** Ferencz érdeklődésben leutazott Szentesre. A híresztelésekkel ellenkezőleg **Kossuth** Ferencz nem megy Szentesre, hanem holnap Szarvasra, onnan pedig Orosházára utazik.

A kiállítás látogatottsága.

Budapest, nov. 3. (A Debreczen er. táv.) A ma berekesztett kiállítás látogatottságáról

nem lesz érdektelen feljegyezni, hogy ezt éppen kétszerannyi látogató kereste fel, mint 1885-ikét. — Az 1896-iki kiállítást 6 hónap alatt összesen két millió **918794** ember látogatta meg. A statisztikai hivatal később még érdekes adatokat tesz közzé a kiállítás látogatottságáról.

Munkácsi egészséges.

Budapest, nov. 3. (A Debreczen er. táv.) Országszerte mély és igaz részvétet keltett a lapokat bejárta azon hír, hogy **Munkácsy Mihály** súlyos beteg. Örvendetes tehát az a másik hír, mely megczáfolja és alaptalannak mondja Munkácsy betegségéről szál-longó híreket. Munkácsy jó egészségnek örvend, az ősz és telet Luxemburgban eripachi kastélyában tölti. A télen nem is megy Párisba.

Ujdonságok.

*** Rendkívüli városi közgyűlés.** A városi tanács elhatározta, hogy az új szervezeti szabályzatnak a tegnapi érkezett belügyminiszteri leirat értelmében való módosítására rendkívüli városi közgyűlést hív egybe, amelyre ma a következő meghívót bocsátották ki: Meghívó a folyó 1896. évi november hó 6-dikán — Pénteken — délelőtt 9^{1/2} órakor a város háza nagytermében tartandó rendkívüli bizottsági közgyűlésre. Tárty: 1. **Tanácsi előterjesztés** az új szervezeti szabályzat tárgyában érkezett Belügyminiszteri leiratra vonatkozólag. Debreczen, 1896. nov. 3. **Gróf Degeföld József**, főispán.

*** A városi szervezési szabályzat.** A Debreczen város szervezési szabályrendeletének újjaalakítása tárgyában hozott közgyűlési határozatára vonatkozó belügyminisztertől leérkezett leirat, amelylyel a szervezési ügye még mindig nincs véglegesen elintéztve. A leiratban a belügyminiszter nem érinti sem a tisztviselő fizetéseket sem a tisztviselői lakbéréket, sem az új állások reudszerezését, hanem csak apróbb megjegyzéseket tesz a tervezetre s elrendeli annak olyan módosítását, hogy a polgármesternak 100 frtig megállapított utalványozási joga a költségvetésben fel nem sorolt kiadásokra is kiterjedjék, továbbá hogy kimondassék, mikép a főmérnöki állás megjelölésében nem tölthető, — mert a törvény világosan (?) kimondja, hogy a főmérnöki állás kinevezésénél tölthető be. Ellenzi a belügyminiszter a napidíjjak felémelését s elrendeli, hogy a jelenleg fizetett napidíjak maradjanak érvényben. Egyebekben az árvaszék szervezésére vonatkozólag tesz néhány megjegyzést a belügyminiszter és a szervezési szabályrendelet többi részét érintetlenül hagyja. A belügyminiszter végül felhívja a város törvényhatóságát, hogy az előrendelt módosításokat fogadatosítsa és a módosított szervezési szabályrendeletet hozzá két példányban terjessze fel. A szabályrendelet csak a módosítások után fog véglegesen jóváhagyatni.

*** Vályi János emléke.** A debreczeni joghallgatók segítő egyesülete, ez a csendben munkálkodó jótékony ifjúsági egyesület mult választmányi gyűlésén leakarván róni a nagy hazafi, az egyetel tiszteletbeli tagja iránt hálaját kegyelete adóját egyhangu helyesléssel elhatározta, hogy emléket jegyzőkönyvében megörökíteni, s az elhunyt özvegyéhez részvért íratot intéz. Nem lesz itt érdektelen megemlíteni, hogy ennek a humánus ifjúsági együletnek jelenleg két tiszteletbeli tagja van, a debreczeni kollegiumnak kitűnő jogtanárai: **dr. Liszka Nándor** és **dr. Karcsa István**.

***Baró Bánffy Dezső és Békéssy Rózi.** Nagy kitüntetés érte városunk egyik feltalálóját, **Békéssy Rózit**, a mennyiben a kormánypart mint rendesen, ugy most is nagy mosást rendez a képviselőválasztások után, hogy tisztára mossa választási szennyeseit. Baró Bánffynak nagy fejtörést okozott ezen probléma megfejtése, hogy hol is szerezzen ő olyan szappant, a melylyel ezt a szennyeszt ki lehessen mosni, értekezett több vegyész szappan gyárossal, kik azonban mind azt a feleletet adták, hogy ilyen vegyszer vagy szappan nem létezik s ilyen szert még a huszadik században sem fognak felfedezni. A miniszter ur ilyen kijelentések után kénytelen volt a saját esze atán elindulni, s készített böngészni a lapok hirdetései hasábjain, míg végre meg akadát a szeme a következő hirdetésen: **Uj! uj! Egyedüli találmány az egész országban, a Békéssy Rózi által felfedezett hideg víz szappan.** Erre pokoli gondola, szikázott át a miniszterelnök ur agyán és rögvést nagy mennyiségű szappant rendelt meg Békéssy Rózitól. Mi azonban azon meggyőződésben élünk, hogy nemcsak a debreczeni szappan gyárak hanem az összes magyarországi szappangyáraknak gyártmánya sem volna elég a kormánypart választási szennyesének kimosására.

*** Őszi zivatar.** A verőfenyes szép nyáknak vége van már. Eltűnt az utolsó napsugár elhallgatott az utolsó madárdal. Őz van, sivar hideg. S ma mégis jég esett, pedig esni fog innen-onnan a hó is. Ma délután 3 órakor sűrű szürke felhő borította be az eget, melyből mintegy negyedóraig csakugy ömlött a jég. Ezen szokatlau ősi tümemény jó darabig tartott, mely után sűrű cseppekben megeredt az eső, a mi szintén egy negyed óraig eltartott. A vége pedig az egésznek loes — pocs

*** Hiba-igazítás.** Lapunk tegnapi — nov. 2. 257 számában az 1848/49-es honvédek közgyűlési és címző közleménybe, — a tévesztést betérdeles által, oly hiba csuszott be, mely miatt az értheletlenné vált; — melynélfogva azon közlemény — 5-ik oldal 1-ső hasábján — Ellenben kezdetű ponttól végig következőleg olvasandó: Ellenben örvendetes érzést keltett **Holländer Gy.** régi- és káli **Nagy Károly** új tag megjelenése által behizonyított meleg érdeklődése, melynek közgyűlés az által adott kifejezést, hogy nevezettek az intező választmányban részvételre felkérte és feleltalmazás. A gyűlés tárgyainak letárgyalása után a gyűlésben megjelent 35 tag komoly hangulattal osztott szót, megfelelő, hogy egy új közgyűlésen megjelenésig, sokan nem fogják egymást életben viszonláthatni — a mindinkább kevesebbedő aggharczosok, kiknek végső aveikben életük türethetőbbé tétele. mégis csak dicséretes felfedatolna a miniszterelnök, akinek rosortjába tartozik immár az ő ügyük intézésre

*** Sertésszállítás feltételei.** A földmiveltésügyi miniszter a következő körrendeletet bocsátotta ki: **F. E. julius hó 25-én 45742 szám alatt kelt rendeletemet hatályon kívül helyezve, megengedem, hogy a vasutara való feladás előtt az illető kirendelt szakértő által megvizsgált és egészségeseknek talált sertéseket vasuton Magyarország bármely községéből Budapestre a ferenczvárosi pályaudvar petroléum raktár rakodójára kizárólag leő és céljából, az alábbi feltételek mellett, minden külön engedély nélkül szállítani lehessen: 1. a sertések a ferenczvárosi rendező pályaudvar petroléum raktár rakodóján rakandók ki; 2. ha a szállítás valamely zertésvészszel, orbánczszal, vagy száj- és körömfajással fertőzött vagy sertés vészszel közszéggel szomszédos ése miatt zár alá vett területről történék, ezen körülmény a marhaleveleken világosan feltüntetendő Ily esetben a szállítmány marhalevelei jelen rendeletemre való hivatkozással állítandók ki; 3. a sertések a kirakás után közvetlenül valamely henteshoz szállítandók és megérkezésük után legkésőbb öt nap alatt leölendők. — Erről a közönséget közhírré tétel s a kirendelt szakértők és marhalevel**

kezelők megfelelő utasítása végett oly megjegyzéssel értesitem, hogy fentartom magamnak az eddigi szállítási feltételeknek visszaállítását azon esetre, ha a zárt területekről származó sertések fölajtása állandóan ismét oly árnyakat öltene, hogy a székesfőváros élelmészeti érdekei a zárt területekről származó sertések által megfelelő kielégítést nyernének. — Kelt Budapesten 1896 évi október hó 12-én. Darány s. k.

* **Tartalékos tisztek szemléje.** Nagy napjuk lesz holnap a hadsereghez és a honvédséghez tartozó összes tartalékos tiszteknek. Ellenőrzési szemlélt tartanak felettük délelőtt 9 órakor. A közös hadseregbeliek ellenőrzési szemléje a Kossuth tanyán, a honvédeké pedig a Péterfia utcai kaszárnyában lesz.

* **A Zion debreczeni betegs. egylet** előjárósága ez uton is közhírré teszi, hogy az 1897 évi január havában megejtendő tisztújító és orvosi választásokra érvényes szavazási lajstrom f. hó 20—30-ig bezárólag lesz az egyleti helyiségben hivatalos órákban (d. u. 6—7) megtekinthető. Műtan az alapszabályok értelmében s z a v a z a t i j o g g a l e s a k a z o n e g y l e t i t a g o k b i r h a t n a k, a k i k f. é. o k t ó b e r 31-ig e s e d é k e s t a g s á g d i j a i k a t é s e g y é b j á r u l é. k o t k i e g y e n l i t e t t é k, a n e t a l e t h á t r a l é k b a n l e v ő e g y l e t i t a g o k t i z s t e l e t t e l k é r t n e k t a r t o z a s u k n a k f. hó 15-ig leendő szíves kiegyenlítésére, mert ellenséget nevéik a szavazási lajstromból ki fognak hagyatni. Fizetések az egyleti helyiségben is eszközölhetők fent jelzett hivatalos órák alatt. — Az e l ő j á r ó s á g.

* **Önézetes főispán.** Török József-Üngyemegye főispánja, hír szerint lemond állásáról, mivel Bánffy úgy vezette a választásokat, hogy a kormány iránt meggyeszte leirhatlan ellenszenvet keltett, s mert az ott lefolyt, a szabad választás ellen intézett mérenyletek a vármegye békejét teljesen feldülták. Mióta le kellett volna már mondani akkor a mi főispánunknak.

* **A millió krajczár sorsa.** A kiállítás területén a millió krajczár pavillonban kiállított 1,000,000 darab kétfüllérest a kiállítás bezárása után a mentőpalotába szállítják át; annak nagytörményben újabb forintoként zsákokba rajak. Azokból a folyó év számával — 1896 — elátott ujonatuj pénzdarabokból a közönség magához vehet kisebb-nagyobb mennyiséget a millenium emlékére. Annak a nagy tömeg pénznek megolvasása, a mi sok embert fog foglalkoztatni, igen érdekes látvány lesz s mindenki megsemmelheti a mentő palotában.

* **A férj tragédiája.** Mikulik József borbély mesternek volt is felesége meg nem is. Az asszonyka — akit pár héttel ezelőtt adott össze vele a pap — ott ül mellette békétüressel, melankólikusan, szótlanul, de a lelke másutt kalandozott, a szíve máshová vonzotta. Nem szerette az urát. S ezt nem is tagadta, hanem megvallova a boldogtalan borbélynak még házasságuk első napjában. Elmondotta, hogy csak a rokonai kényszerítésére fogadta el Mikulik kezét, pedig a szíve egy szőkehajú csinos kereskedő segédé, a kinek nem volt elegendő pénze és biztos existenciája ahhoz, hogy őt feleségévé tegye. Szegény Mikulik! Ez a vallomás egészen elvette a kedvét a munkától, aztán az élettől is, tegnap öngyilkossá lett. A kutba ugrott, a hoonan holtan húzták ki. A zsebében levelet találtak amelyben arra kéri a feleségét, hogy gondoljon néha az ő szerencsétlen jó urára, a kinek meg kellett halnia, mert szeretett.

* **Mérlegképes könyvelő** és jó levelező, ki teljes fel nap szabad idővel rendelkezik, ezen időtartamra állomást keres, esetleg üzleti könyvek állandó vezetését, azoknak meznýtását vagy lezárását elvállalja. Czim a kiadóhivatalban.

Irodalom — művészet.

Degré Alajos

(1820—1896.)

A magyar irodalomnak halottja van: Degré Alajos, a kiváló prózaíró, a Kisfaludy és Petőfi-társaságnak tagja — mint mai lapunkban már j e z t ű k — meghalt. Az agg író halála — ha nem is váratlanul — de hirtelen következett be. Régóta kinozták ugyan aszthmatikus bántalmak, de a 76 éves daczára életerős embert egész utolsó napjaig nem bírta ágyba dönteni a végzetes betegség.

A nyáron a vácz melletti P a p v ő l g y ő n keresett üdülést s ha rheumája nem bántotta, naponta több mint egy óráig elsétált kies kis kertjében. Mult hó 27-én, kedden jött be nyaralójából a városba, de mintha a nagyváros levegőjét nem bírta volna el, baja egyre súlyosbodott. De még mindig erősen tartotta magát, sőt nem is gondolt a halálra: terveit voltak tavaszra Szombaton még jóízűen megvacsorált s úgy 9 óra felé nyugalomra tért. Máskor éjjel állandóan álmatlanság gyötörte, úgy, hogy nyáron át éjjel rendszeresen olvasással parkodott az időt megrövidíteni, most pedig még éjjeli két órák is nehéz, mely alomba volt merülve.

Családja még jó jelnek tartotta ezt a látszólag üdítő álmat s szinte boldog volt, mikor a beteg később felebredvén, egy pohárka tokajt és egy kis tejes cognacot ivott. Orvosának Janey Gyula dr. nak is csak arról panaszkodott, hogy úgy az ágyhoz van szögezve, fájdalmi nem voltak. Így minden fájdalom nélkül szunyadt is el, szép csendesen tegnap este fél 8 órakor, még a szemeit sem kellett lefogni, úgy aludt el békében — örökre. Utolsó óráiban egész családja ágya körül állott: felesége, sz. Koller Irna, leánya férj. Klauzál Gáborné, Erzsi, Etelke Évike s fia Miklós Andor és Lajos, mindannyian szerető gondallal ápolták apjukat. Degré haláláról azonnal értesítették a Kisfaludy és Petőfi-társaságot, valamint a 48/49-iki honvédek országos egyesületét, melyeknek az ehunyt tájja volt s melyek képviselgetni fogják magukat a végtisztviselésben. Temetése holnap d. u. 3 órakor lesz Kalaputca 14. szám alatt lévő lakásából egyszerűen minden különösebb pompa nélkül, mint annak, a megboldogult életében több ízben kifejezést adott. Csak egy honvédeköt és kardot tesznek a koporsójára — ezt a kívánságát mindig hangoztatta még életében — mert minden sikerei között legbüszkébb volt 1849-iki szereplésére. — Ravatalának legszebb díszében azonban az egész nemzet osztatlan kegyelele lesz. Degré Alajos, a Kisfaludy-társaság tagja szül. Lippán, Temes vármegyében 1820 január 6-án. Atyja francia emigráns volt a ki mgyar leányt (Rácz Annát) vett nőül és hazánkban telepedett le. Degré egész magyar nevelést nyert. Iskoláit Aradon, Szegeden s a jogot Nagyrádon végezte. 1842-ben jurátor-nak jött föl Budapestre s 1843-ban a pozsonyi országgyűlésen mint kir. táblai jegyző az ifjuság körében vezérszerepet játszott, melyre írói hivatása eleven kedélye s bátor jellege által hivatva volt. A szabadságharcot mint hnszár főhadnagy és kapitány vitézül közdötte végig és több sebet is kapott. A fgyv. rletétel után a békési pusztákon s a vidéken bujdosott honnét az amnesztia hírére Budapestre jött azonban Aradra infernálták, hol hosszabb ideig tartózkodott Végre a fővárosban telepedett meg. Hosszas külföldi utazás után 1857-ben megnősült 1867-ben a Kisfaludy-társaság megválasztotta tagjává, 1870-ben pedig Pestvármegye Vácz kerületének lett országgyűlési képviselője. Irodalommal 1841-ben kezelt foglalkozni. Irt utirajzokat irodalmi cikkekkel de főleg elbeszélésekkel és regényekkel s néhány vigjátékot. Jelesebb beszélyíróink közé tartozik noha nem elsőrangú, művei szerkezet tekintetében nem erősek, jellemrajzai uem járnak mélyebben de vidám humora s könyved stílusa nagy népszerűséget szereztek neki.

Regényei és elbeszélései a szalonok könnyed csevegő modorában vannak írva a francia szalon regények utánzását kísérlette meg s az új hang tett is hatást a közönségre. Leleménye. érdekesítő meseszövése szórakoztató, érdekes olvasmányt nyújt. Regényei: Két év egy ügyvéd életéből, 2 kötet, 1853. Kalandornő, 2 kötet, 1854. Salvator Rosa, tört. regény, 3 kötet, 1855. A sors keze, 2 kötet, 1856. Az ördög emlékiratai, 2 kötet, 1860. A száműzött leánya, 1865. A kék vér, 1870. A nap hőse, 2 kötet, 1870. Itthon, 2 kötet, 1877. Bőkezű uzsorás, 2 kötet, 1882. Így van jól, vig regény, 1887. Elbeszélései: Kedély rajzok, 1847. Degré A. novellái, 3 kötet, 1854. Novellák, 1857. Az elzárt gyámleány, 1870; továbbá: Visszaemlékezéseim, 2 kötet, 1883—84. Vigjátékai a melyek a nemze színházban kerültek színre: Iporlovag, 1844. Eljegyzés álarcz alatt, 1845. Félreismeret lángész, Férj és jegyes, Segítsünk egymásnak, Pál előtt, alatt, után, 1851. Az atya szöket, 1853. Reudkivüli előadás, 1856. Két hatalom, 1858. Divatos beteg, 1864. Van egy drámája is Kalandornő, 5 felv. 1860. Szerkesztette az Ország Világot is 1883—84-ben, itt jelent meg Török-szakad című regénye 1884-ben és ifju Radai Gedeon, id. Lendvay Márton és Jámbor Pál élel és jellemrajza 1885.

* **Visszaemlékezéseim.** (Az 1848—49. év előtti, alatti és utáni időkből cím alatt érdekes memoárja jelent meg 1883-ban. Ez a könyv hű tükre az ő egyéniségének pályafutásának, tevékenységének, politikai és írói működésének s egyuttal érdekes korrajz, mely élenk és hű világot vet a nagy idők részint már meghalt, részint élő embereire és mozgalmaira. Önmagáról is sok általános érdekű és még több szubjektív dolog van feljegyezve, ki-zakitunk hat beöle néhány lapot, melyek mindig érdekesek, de most plane oly szomoruan aktualisak. E művében drámáiról pályafutását, illetve első színpadi diadalát kövvelkezőképpen beszéli el:

A szabadságharcot megelőző időkben kedvenc gyülekezési és sétahelyünk volt Pozsonyban egy gyönyörű liget, hová nemesak üdülés, de mielőzet szempontjából is kötelességszerűleg jártunk, mert F e k e t e igazgató ide épített színikört s ezt erőnközű képest, sőt azontul is támogatni hasznai erénynek éreztük. Itt kezdte művészi pályáját Szigeti Józsa is — én is.

Irtam öt felvonásos, nagyhangú kardos színművet: A z s a r n o k é s f i a. A nemzeti színházból feljött Pozsonyba Bartha vendég-zerepenti s az én scindarombomb felépült. Két nappal előbb már nagy falragaszokkal hirdette volt a vendégzereplés és a darab. Istenem! ha valaha annyira vihelttem volna, mint a mennyit akkor képzeltem magamról!

Két napig minden sarkon — de hány-szor napjában — megálltam és elolvastam a hirdetés. Harmadnap pedig valamennyi színlapot végigolvastam.

Előadásra a színikör szorongásig megtelt az ifjuság teljes számban ott volt, sok követ is mejelent, s a páholyokat legnagyobbbrészt követek családja foglalták el.

Mondhatom a pajtasok derekasan kitétek magokért; minden hazafias tételt roppant megéljenetek s egy-egy sikerütebb jelenet után — mi inkább Bartha játékaok, mint a özerz érdemének tulajdonítható — viharos taps következett. Minden felvonás után zajos tapsokkal hívték ki a szerzőt, de csak az igazgató, Bartha és Gyulay Ferencz jelent meg. Darab végeztével a taps és kiabálás fokozott erővel tört ki. Bartha vasmárokkal megragalta kezemet s a színpad közepére vont. Pajtásaim padokat döngötte, a zenekaron át ugráltak fel hozzám a színpadra s néhány pillanat alatt a színpad el volt lepve éljenző s fellelkésült ifjakkal; itt öleltek, ott kezemet szorongatták. L i s z n y a y feledhetetlen képet nyújtott: hajszálai éghez meredeztek, szemei szikráztak s száját úgy öss-

huzta, hogy gyűszűhöz hasonlított, Megállt előttem, belemarkolt a hajába s az ő palóczo kiejtésével felkiáltott:

— Ejnye pajtás hatalmas fiu vagy mindnyájunknak becsületet szerezte! hogy vácsorálunk mert má' ünnepet kell csápní.

A márcziusi napokat D e g r é nemcsak végig csinálta de egyik vezére is volt az ifjuságnak. A 15-ikét követő napok egyikén midőn az utcán járkált a Károly kaszárnya környékét sűrű fegyverropogás és vészkiáltás töltötte el.

— A lámpára vele! A lámpára! — ordította a tömeg s M ó g e tábornokot már kezdtek is megkötni. D e g r é közzé furakodik a népek s kérdi:

— Mi ez?

— Ő adta ki a rendeletet hogy a besorozott s a laktanyába szállasolt fegyvertelen henvédeket a sorkatonaság lelövöldözze,

— Föl kell akasztani! — kiáltott a nép

— Ki a bírāja? kérde D e g r é.

— Mi, a nép! — feleltek többen.

— Jó — felelt Degré — de előbb ki kell halgatni itéletet mondani fejére, ha bűnös s aztán lakaljon vétkéért. Hát mi se legyünk jobbak mint a kik ott gyilkolnak? Fogságba vele!

Azzal oda lépett M ó g á h o z vállára tette kezét s így szólt:

— Tábornok ur, a nép nevében ezennel fogolynak nyilvánítom.

Azzal nemzetőröket hozatott s elvitette a tábornokot, a kit — kitűnően később, hogy artatlan — ő mentett meg a biztos haláltól.

A t i z e k híres társaságának is tagja volt D e g r é; pár sort szentel ennek is memoarjaiban.

P e t ő f i é s J ó k a i nagy reményekkel s kilátásokra megalakították a t i z e k társaságát — úgy mond. „A magyar nép nyelvét irodalmi értékre emelni” — ez volt a cél s erre a célra lapot akartak kiadni. A „t i z e k”: Petőfi, Jókai, Tompa, Kerényi Frigyes, Pálffy Albert, Lisznay Kálmán, Pakh Albert, Obernyik Károly, Bérczy Károly és D e g r é Alajos. Ezzel egyesünek, ha az irodalomra nem is volt meg az a hátasa, a mit egyik-másik várt tőle, de volt azon eredménye, hogy valamely kapocs összfűzött s alakult egy oly pajtáság, mely az életen át hű maradt egymáshoz. Valahányszor kidőlt egy, a megmaradtak úgy tekintették, mintha közeli családtag hunyt volna el.

Ma még három vagyunk — írja 1883-ban J ó k a i, P á l f f y Albert s én. Valahányszor találkozzunk, érzékeny öröm fog el, hogy még látjuk egymást s úgy találgatjuk, ki lesz az utolsó? „Nem fog soká' kézni a felelet, mert a mi öránk is közelget.”

És ütött az ő órája is.

Kortyeseel.

Irta: **Vertesy Arnold.**

Az egész kis város föl volt lobogózva. Képviselőválasztásra készültek. A legtöbbször a Hány Manó nevet lehetett olvasni s úgy látszott, hogy ellenfelének Barcsay Eleknek keves a kilátása. Akkor Sinkó Pista, a ki Barcsay Eleknek a főkortese volt, így szólt Elekhez:

— No pajtikám, ha csak az uristen esudát nem tesz a kedvünkért, hát ebbe a választásba beletörök a bicskánk, anyyi szent. De próbálok még valamit. Hanem azt mondom neked, hogy akármit csinállok, bele ne szólj.

Barcsay Elek megfogadta, hogy nem szól bele és Sinkó Pista azzal kezdte, hogy mindjárt másnap behuzta a Barcsay zászlóját s kidugott egy másikat, mékü nagyot, nagyobb mint akárkinek a házában volt s ott olvashatta rajta az egész város kíváncsi népe, hogy: Eljen Hány Manó!

— Megbolondultál? — förmedt Barcsay

Elek a barátjára. — Vagy igazán el akarsz árulni?

Sinkó Pista vállat vont:

— Hát nem ígérted meg, hogy nem szólsz bele, akármit csinállok?

— Jó, jó, de a mit csinál'sz, az mégis sok, — boszankodott Barcsay.

— Megtartod a szavadat, vagy nem tartod?

— Az ördög vigyen el, — szólt dühösen s becsapta az ajtót Barcsay Elek.

Többet nem is ment Sinkó Pistához. Az pedig beállított egyenesen a Hány-párt elnökéhez, az öreg Ojtozy Benczéhez:

— No bátyám, kitűzöm a Hány zászlót.

— Láttam, öcsém s gyönyörködtem benne, — felelt az öreg. Mindig tudtam, hogy derék gyerek vagy, csak megtántorodtál egy kicsit.

— De már most megjött az eszem, — erősítette Sinkó Pista.

Nagy dolog volt az, hogy megnyerték Sinkó Pistát.

Ott is marasztották mindjárt ebédre, — Nagy pártbéd lesz, délre megjön a képviselő jelölt is.

Az egész ebéd alatt Sinkó Pistát dicsőítették. A képviselőjelölt láthatta, milyen nevezetes ember az s nagy barátságot kötött vele mindjárt.

Karófogva sétálgattak ebéd után a kertben, mert Hány Manó szeretett volna egy és más dolgot megtudni Sinkótól az ellenfél állapotáról.

— No attól nincs mit félned, — biztosította Sinkó Pista új barátját; — a Barcsay pártja nem fog sok galibát okozni. Csak Ojtozy felől légy biztos.

— Hogy hogy? kérdezte a jelölt megütődve.

— Hát csak úgy, hogy itt az asszony parancsol a háznál, már a mint az szokás ha az asszony fiatal, az ur meg idősebbeske lsten mens, hogy én rosszat mondjak Bencze batyámról, jóra való, hűséges, becsületes uri ember, tekinélve is van, mindenkép oda illik a párt élére: csak ne volna olyan nagyon papucs alatt.

Hány Manó nevetett:

— Eh, hát baj is az?

Sinkó Pista megcsóválta fejét;

— Hiszen ez még magába nem volna nagy baj, de attól felek, hogy ezt a mostani nagy buzgósságát is az asszony szítja, a ki haragszik Barcsay Elekre, mert hát valamikor udvarolt neki s azután hűtlen lett.

— Annál jobb, — jegyezte meg Hány Manó nagy meglepődéssel.

— En is azt mondom, — viszonzá Sinkó Pista, — csakne találkoznának Barcsay Elekkel: de találkoznak ám, hol itt, hol ott, mióta Elek idejaroget a képviselőjelöltsége miatt s a milyen furfangos eszű, hát talál ra módot, hogy kibéküljenek a régi imáddottal. Az ilyen hű asszonynak hamar el lehet csavarni az eszét.

Hány Manó idegesen harapdálta a szivarját:

— Igaz, igaz; de mit lehet csinálni egyebet?

— Semmit sem lehet csinálni, — viszonzá Sinkó Pista.

De a képviselőjelöltet nyugtalanította ez a dolog s mikor már egy ideig sétáltak, ujra visszatért rá:

— Mit lehetne csinálni?

— Sinkó Pista csak úgy tréfálva odavágta:

— Nem tudom, ha csak valami csinos fiatal embert föl nem biztatunk, hogy udvaroljon egy kicsit Ojtozynénak.

Hány Manó is nevetett a tréfán:

— Biz' az jó volna.

Több szó aztán nem fordult elő erről köztük; de a vacsoránál látta Sinkó Pista, hogy a képviselőjelölt többet foglalkozik a fiatal asszonnyal, mint eddig s iparkodik mindenkép szeretetremélőnek mutatni előttemagát.

Mikor a vacsorától fölkeltek, a képviselő

jelölt szerfelett gálatan módon kezét csókolta a háziaszouynak és a Sinkó Pista óles szemének úgy rémlett, mintha egy alig észrevehető gyöngéd kézzorítást kapott volna viszonzásul.

— No lám, lám, — gondolta magában Sinkó Pista s elégtelen mosolygott.

Hány Manó másnap reggel elakart ugyan utazni, de megváltoztatta szándékát s ott maradt még egy napig a vendégszerető háznál.

Egy nap, igaz, hogy nem sok, de egy fővárosi gavalíérnak, a ki vén férjnek a fiatal feleségét akarja meghódítani egy hű asszonynak, ki könnyen kész meghódíthatni, mégis elég. Hány Manó megnyugtatta látogatott volna, ha következő reggel, mikor már a bucsuzásokra került a sor, a fiatal asszony legcsábítóbb mosolyával azt nem sugja fülébe:

— Maradjon meg.

A gavalíér habozott. De az asszonyka úgy tudta intézni a dolgot, hogy az ura is elkezdte kérni a vendéget:

— Igazán maradj még nálunk.

A képviselőjelölt engedett a szives marasztásnak. De mikor negyednap is ott maradt, szöveget ütött Ojtozy Benczének a fejébe.

— Mi az istennyilát akar ez az ember, hogy nem megy el? — Panasolta Sinkó Pistának

— De ha bátyám olyan szivesen marasztalja, vetette ellen Pista.

— Marasztalom, marasztalom, hát a magyar ember úgy szokta; de a vendégnek is legyen esze.

— Csak nem gyanakszik Bencze batyám?

— Már miért gyanakodnám?

— Helyes, — támogatta az öreget Sinkó Pista. Azért, hogy az embernek fiatal felesége van, nem kell mindjárt a legrosszabbat gyanítani.

Ojtozy Bencze törülgette a homlokát:

— Persze, persze. De mit emlegeted annyit a fiatal feleségemet?

— En? Nem emlegetem én, csak Bencze batyámat akarom csillapítani.

— Nem kell engem csillapítani, tüzeskedett az öreg.

S mennél jobban igyekezett csöndesíteni Sinkó Pistát, annál dühösebb lett.

— Meglessem a semmirevalókat, — tette föl magában.

Mikor este Sinkó Pista átétált vacsorára Ojtozyékhoz, mert nagy vacsora volt minden este a képviselőjelölt tiszteletére, Bencze urat nagy fölindulásban találta Ép akkor magyarázta a vendégeknek, hogy Hány Manónak hirtelen el kellett utazni, sürgőnyt kapott s még az esti vonattal vissza kellett térnie a fővárosba.

— Rajta kapták őket, — sugta Bencze ur Sinkó Pistának, a kit félre vont.

— Igazán?

— Igazán. azt hiszem hogy csókolóztak. De eltagadták s nem tehetett rájuk bizonyítani semmit.

— Hát aztán?

— Aztán nagy bajba jutottam azt akarták, hogy bocsánatot kérjek.

— S Bencze batyám megtette?

— Hát mit csináljon az ember? A házi béke kedvéért öcsém. Mert hát tudod az mégis rettenetes hogy az ember haragban legyen a feleségével, Hanem mikor kijöttünk a feleségem szobájából megmondtam a véleményemet Hány Manó uramnak.

— S arra ő mit mndot?

— Paltogott volna, de aztán meghunyuszkodott s csak annyit mondott hogy reméli es a félreértés nem zavarja meg köztünk a barátságot és az elveikért csak elv marad s annak a szentségét tiszteletben kell tartani.

— Hát te mit mondtál?

— En? En semmit sem mondtam; hanem most azt mondom neked hogy elvre annyit sem adok mint egy fületlen gombra ha nekem Hány Manó kell megválasztani. Süssék meg az elvüket.

Másnap korán reggel lovas legényt küldött Sinkó Pista Barcsay Elekhez egy levéllel. — Jöjj azonnal, Tegnap este Ojtozy Benczénél egyhangulag téged kiáltottunk ki képviselőjelöltünknek. Bizoagos a megválasztásod.

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piac.

nov. 2.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Öreg nehéz (párónként —400 kilon felüli sulyban) — krig. 2. Öreg közép (párónként 300—400 kilogram sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (párónként 200 kilon felüli sulyban) 52-53 krig. 4. Fialat közép párónként 251—320 klg.— sulyban 54—55 krig. 5. Fialat könnyű párónként 250 kgr. terjedő sulyban — krig. Magyar szedett nehéz párónként 280 klg. felüli sulyban 52—53 kr. Közép pk-int 220g—10 klg. fe sulyban 44—45 krig. Könnyű pként 220 klg. terjedő sulyban 43—44 krig. III. Szerbia Nehéz pként 260 klg felüli sulyban 53¹/₂, 54 krig. Közép pként 220—260 klg terjedő sulyban 45—46 krig. Könnyű pként 220 klg erjedő sulyban 53¹/₂—54 krig.

Sertés létszám 1896 okt. 30-ik napján volt készletben 6077 drb. 1896. okt. hó 1-ső napján felhajtott 346 drb. 1896 nov. 30-ik napján elszállított 283 db. 1896. évi nov. hó 1-ső napjára maradt készletben 6190 db. A hizott sertés üzletirányzata — változatlan.

Budapesti gabonatözsde.

nov. 2.

A készárnyület hivatalos árjegyzései akövetkezők

Bursa	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	76	76	76
"	77	760	770	78
"	79	780	790	80
Tiszavidéki ó	75	76	76	76
"	77	775	785	78
"	79	785	790	80
Pestvidéki ó	75	76	76	76
"	77	770	775	78
"	79	785	790	80
Fehérmegyei ó	75	76	76	76
"	77	770	775	78
"	79	785	790	80
Bácskai ó	75	76	76	76
"	77	765	780	78
"	79	790	800	80
Észak magy	75	76	76	76
"	77	77	78	78
"	79	78	80	80

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
Rozs elsőrendű	uj 70—72	6.65 6.70
" másodrendű	uj —	6.55 6.06
Árpa takarmánynak	uj 60—62	4.00 4.30
" égetni való	uj 62—64	5.10 5.30
" serfőzdei	uj 64—66	6.50 8.—
Zab	uj 39—41	5.45 6.—
Tengeri bánsági	uj —	4.25 4.30
" más nemű	uj —	4.15 4.20
Repeze bánsági	uj —	0.— 1.—
		10.25 10.75

Az éjjeli zene.

Elhangzott az utolsó csemetés is. A mozdony hatalmas füstgomolyt dobva ki kéményéből, erős sziszegéssel hagyta el állomását. A felszállott utazók egynémelyike kendőlobogtatással vett búcsút az ismerősöktől, kik könnyes, vagy örömtől sugárzó szemmel néztek a távozóknak után. Irántam mindenki közönyös volt, de én sem törődtem senkivel. Végig feküdtem a börtől csaknem egészen megfosztott diványon és utitárs hiányában, gondolatokba mélyedve, toltam egyik perczet a másik után, míg végre elaludtam. De alvásomból csakhamar hatalmas rázásra ébredtem fel, a konduktor állt előtttem ki rázásával tudomra adta, hogy megérkeztem állomásomra. A felköltést hatalmas ásitással vettem tudomásul s oda hagya csendes kupémat, fiakkerbe ültem és hajtattam lakásom felé. A megtávozt kocsit az „Ó” lakása előtt robogott el, melynek egyik szobájából világosság özönlött ki az utcára az ablaktáblákon keresztül.

... Talán még ébren van s talán rólam gondolkodik...?!

Megjöttem, angyalom, újra itt vagyok s újra gyönyörködhetem azokban a szép szemekben, amelyek varázsfénye szívem örökre rabodá tette... Ezt szerettem volna ablakán keresztül fülébe mondani, de a fiakkeres nem törődve e dologgal, gyorsan hajtott tovább lakasom felé.

Az óra szokott lassu tempójában tülhaladta már a 11-et és végre megérkeztem lakásomra.

A fiakkeres eltávozása után, diványomra dölve, gondolatokba mélyedtem. Róla, csak egyedül ó róla gondolkoztam. Szívem telve volt édes szerelemmel, mely folyton arra ösztökélt, hogy lakásomat, mely eljöttem most oly unalmasá változott, odahagyjam.

Engedtem a szerelem akarátának s mentem, a merre lehetett. — De egyszer csak, mintha lábaim gyökeret vertek volna alattam, megálltam akaratlanul a kávéház szögletén és bámultam a ragyogó csillagokba s hallgattam a zenének fülbe mázó akkordjait.

Oly szépen ezólott a zene, oly siralmas hangokat csaltak ki azokból a száraz fából a barna legények, hogy minden nótá után egy-egy könnyesepp gördült ki szememből.

Hallgattam soká, nagyon soká. — De mit ért az nekem, ha nem hallotta „Ó” s ha nem ketten könnyeztünk azon a nótán, a melynek minden sora engem juttatott volna eszébe...?!

Ha ablaka alatt rezdülne meg a hur, ha nótája költené fel édes almából, ki lenne nálam boldogabb s kit illetne másnap a boldogító mosoly?... Oh én lennék a legboldogabb halandó! De a pénz, az isten verte pénz, rideg hangon mondja, hogy nem lehet. 21 forintos díjnak vagyok. Megmaradt pénzemen — mely 10 frtból áll — nudragom, czipöm, kalapom folyton veszekednek s fenyegetnek azzal, hogy megtagadják a szolgálatot. Mit tegyek?

Épen ezen kérdéshez értem, midőn mély gondolkozásomból léptek zaja éiaztott fel. A banda jött, melynek vezetőjét magamhoz szólítottam a kérdés megoldásáért s nyájas hangon, mintha szavammal szegénységemet akar-nám kifejezni, kérdeztem tőle, hogy mit kíván egy éjjeli zenéért?

— Tíz forintot, — szólt egykedvűen. — Tíz forintot?... Legyen, kövessenek tehát.

A kérdés így meg volt oldva s a banda követte lepteim. Oly hosszúnak tetszett az ut, mely az „Ó” lakásához vezetett. Ugy szerettem volna már hallani a hegedűk siralmas hangjait és látni azt, midőn „Ó” az ablaktáblákat borító függőnyt félre huzva, álmos szemekkel keresi azt, a ki most édes almából zenével költötte fel.

Az óra egyet ütött s végre ott voltunk az alatt az ablak alatt, melynek még jövetelemkor keresztülőtört a lámpafény.

Kéves idő múlva mezendültek a hurok. A primás fülét hegedűjére hajtva, kedvtelve pattogtatta ujjait a hegedű hurjain. Pengett a czimbalom, mozogtak a vonók, harsogott a klárinét szépen szóló hangja.

Ez órában senki sem volt nálam boldogabb. Oda döltem a házuk előtt magasan felnyúló akáczfához és jobb kezemet szívemre téve, örömtől csillogó szemmel néztem ablakára soká, nagyon soká.

Az utca csakhamar megtelt kíváncsi néppel, kik egymás között egyre azon tanakodtak s kérdeztették egymástól, hogy vajjon kit illet az éjjeli zene?

— A két öreget bizonyára nem, leányok pedig nincsen s így tehát a szolgálóját, — szólt egy a kíváncsi hallgatók közül, kinek beszédét hangos nevetés követte.

A banda végre elhallgatott s a kíváncsi nép oszolni kezdett. A primás nagyot sodorít a bajuszán, hegedűjét hóna alá véve, elém áll a 10 pengőjeért. Kivettem tárczámat és szó nélkül kifizetve őket, haza mentem kis szobámban

Az álom sokáig nem akart szememre szállani de végre is megkönyörülve rajtam, befogta szemeim és csendesen elaltatott.

Másnap diadalmas arcczal, jelentem meg azon lakás előtt, melynek ablaka alatt tegnap éjjel oly szépen szólott a zene. Fel-néztem ablakára és kerestem szememmel őt, a kinek ajakáról vár-vártam a szívélyes „jó reggelt.”

Az ablak két szárnya végre csakugyan megnyílt. Sietve mentem az ablak alá, hogy láthassam mosolygó ajakát. — De csalódtam, mert helyett a szobaleányt találtam ott, ki az ablakon kissé kihajolva, vidáman rázta portömlőjét, ezen szavakat suttozva felém; „köszöröm, nagyon köszönöm.”

— Mit? — sérdezem tőle kíváncsian.

— Az... éjjeli zenét, — szólt szemérem, mutató ujját ajakára illesztve.

— Éjjeli zenét?... Hát... Ilona nagyszám...

— Verő ilona kisasszonyékat tetszik kérdezni?

— Igen, — felelém hebegve.

Ök három nappal ezelőtt költöztek el innen a Kossuth-utczába.

Lánczy Géza.

!! Női kézi munkák!!

előrajzolva, kezdve és készen minden hozzávalókkal a legolcsóbban kaphatók **BOROS TESTVÉREK** női divatruházában Debreczen, Kossuth-utcz 3. sz.

Arany Erem. **Kárpáti meszőrp** Érdem Erem.

KÖHÖGÉS ELLEN

mell- és tüdőbetegok részére.

Ezen szőrp mell- és torokbajoknál, elnyakasodás, rekedtség, idült hurut, inger és számarköhögés, nehéz lélegzés, tüdővész, továbbá általános és gyomor-gyengeségnél legjobb sikerrel használtatik.

A mellszőrp gyermekeknek is adható. Egy nagy üveg ára 80 kr, egy kis üveg 50 kr.

Kárpáti mellpasztillák.

Ezen pasztillák a magas Tátrán található gyógyfüvek és gyökerekből készülnek, szintén legjobb sikerrel használtatnak a fentebb felsorolt betegségeknél. Egy doboz ára 25 kr.

Kárpáti melthea.

Egy nagy csomag 40 kr, egy kis csomag 20 kr. Szintén kitünő sikerrel használtatik a fentebb felsorolt betegségeknél.

Valódi minőségben kapható a készítő **Molnár Lipót** gyógyszerésznél Kassán, Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszerterében Tisza-Palota.

9077.
1896.**Árverési hirdetményi kivonat.**

A debreczeni kir. tvszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Váradi Istvánné végrehajtatónak Major János és neje végrehajtatást szenvedő elleni 96 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. tvszék (debreczeni kir. jbiróság) területén lévő Debreczenben fekvő, a debreczeni 6781. sz. tjkben A + 9535 hrsz. a. foglalt ingatlanra árverést 1136 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1896. évi december hó 23-ik napján d. u. 3 órakor a debreczeni kir. tvszék, mint tkvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 113 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított ó az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1896. évi szeptember hó 29. napján.

Rottler
kir. tvszéki bíró.

HOFFMANN és TÁRSA

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN
DEBRECZEN, főpiacz, a főpotával szemben
mindenfélé

Levélborítékok

a következő olcsó árban kaphatók:

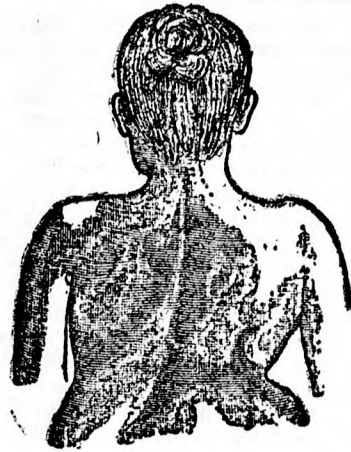
	1000 pld frt kr.
44 H2. Jó, zöldes levélboríték czégyomással	2. —
44 V2. Jó, szürke „	2.20
44 BB. Jó, kékeszürke „	2.20
144 GFL. Erős, recézett világos zöld levélboríték czégyomással	2.40
144 LGL. Erős, narancssárga levélboríték czégyomással	2.40
44 AM. Erős, szürke levélboríték czégyom.	2.40
144 AB. Erős, világos szürke levélboríték czégyomással	2.45
144 JED. Erős, kékes szürke levélboríték czégyomással	2.50
144 OGS. Erős, sárga levélboríték czégyomással	2.50
44 RG. Igen jó világos kék, eres levélboríték czégyomással	2.55
44 GK. Igen jó erős kékes eres levélboríték czégyomással	2.50
44 AF. Finom vil. sárga levélboríték czégyom.	2.60
Jute S. Erős jutte boríték czégyomással	2.65
244 A Cellulose igen erős Cellulos sárga levélboríték czégyomással	2.70
244 CG. Cellulose. Igen erős Cellulos világos hamuszín levélboríték czégyomással	2.70
244 D. Cellulose. Igen erős Cellulos világos zöld levélboríték czégyomással	2.70
144 BB. Legfinomabb fehér levélbor. czégyom.	3.60
46 BB. „ „ fehér okmány levélboríték czégyomással	4.50

Egyéb nyomtatványokat is hasonló olcsó árakban készítünk el.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.

GOLDSTEIN KAROLINA

különlegességi mieder-gyára Debreczen, főtér Huber-ház.
Lég-bélelt fűző.

Természetes fénykép fűző nélkül

Ezen általam javított műfűző, valóságos jótétemény egyenletlen testalkatu nőknél, ezek kitűnnek a könnyűsük és kényelmességük által.
Az orvosok által, mint legkitűnőbb készítmény ajánlatnak ezen a téren.

Teljes discretió

Természetes fénykép fűzővel.

valódi halcsonttal . . . 12-20 frtig
finomabb kivitelben . . . 16-36
tengeri fű béléssel . . . 5-14
Megrendeléseknél kérjük a mértéken kívül tudatni, mely váll vagy csipő magasabb vagy alacsonyabb.

Kívánatra a háznál is vehetek mértéket.

Ranunkel H. és Fia

posztó és kézműáru nagykereskedésükbe
(Fő-utca 1711. sz. a,

gyapju divatszövetek,

melyek igen jutányos árakon adatnak el.

A mult évről megmaradtak pedig gyári áron alul árusíttatnak ki.

Ugyanott több rendbeli kényelmes lakás azonnal kiadó értekezhetni az üzletben.

7286. tkv.
1897.**III.****Árverési hirdetményi kivonat.**

A debreczeni kir. tvszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Debreczen város képviseletében Simonffy Imre polgármester végrehajtatónak Albert István végrehajtatást szenvedő elleni 600 forint tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (és kir. járásbíró) területén lévő a debreczeni 5345. sz. tjkben A I. 1. r. 2301 hrsz. a. foglalt 1460 sorsz. belső-égre az árverést 1987 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1896. évi november hó 28-ik napján d. u. 3 órakor a debreczeni kir. tvszék árverési termében meg-

tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 198 forint 70 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított ó az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1896. évi aug. hó 17. napján.

A debreczeni kir. tvszék, mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Kálmán
kir. tvsz. bíró.